

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUUSEUM
FOND K 43790-118

Halmstadis, 13. detsember 1945

V.a

Eesti Komitee Koolivalitsusele.

Eestkätt vabandan selle tüli eest, mis loodan Teile käesoleva kirjaga valmistada. Nimelt käsitan küsimust, kas ei oleks kuidagi võimalus Eesti Komiteel saavutada vastavate Rootsi asutiste juures nõusolekut, et need õpilased Sigtuna Eesti Gymnaasiumist, kelle vanemad elavad kaugemal, väljaspool, saaksid jõulu vaheajaks tasuta raudtee sõidupiletid.

Esitan selle taotluse sellepärast, et ka minu poeg Heiti Roman on õpilaseks samas koolis, kuid kahjuks peab ka jõulu vaheajaks kooli jääma vastavate sõidurahade puudusel. Olen arvamisel, et selle asja korraldamine ei võiks siiski seotud olla ülepääsematude raskustega. Nimelt oleme meie kõik põgenikud siin väiksepalgalistel kohtadel, ning palgast jätkub ainult perekonna äraelamiseks. Kui peaksid õppilaste vanemad saatma oma kasinast sissetulekust veel sõidurahasid lastele, siis osutub see peaaegu tervikule võimatuks, ehk see võiks toimuda ainult suurte raskuste läbi. Isiklikult võiksin niipalju ütelda, et elan Halmstadis ja sõidupilet Sigtunast siia ja tagasi maksab Kr.60. Kuidas seda sõiduraha võiksin saada, kui olen siin arkiivtööline ning saan nädalas palga kr. 60 ning pean ülevalpidama oma abiknasat ja tütar? Sarnane majandusline seisukord ei ole ainult minil, vaid kõigil õpilaste vanematel.

Arvan, kui Eesti Komitee võtab selle küsimuse kiires korras üles, ning astub vastavates asutistes samme, siis saab see küsimus rootslaste poolt ka jaatavalt otsustatud. On ju meile üleootuste rootslaste poolt vastutuldud, on meile antud laagreid, sööki, riideid, saapaid ja muud abi ning soodustust, siis õpilastele tasuta sõidupiletite andmine peaks selle juures kõige väiksema tähtsusega olema. Kui peaks Rootsi asutiste poolt esitatama väide, et nende madki lapsed ei saa tasuta

See ilmselt
Päruvõtte
vastata
ab
14.12.45

sõidupiletis, mispärast ei ole alust ka anda neid eesti õpilastele, Sigtunas, siis võiks vastata järgmise vastuväitega, et ükski rootslane ei pane oma poega ega tütart õppima umbes 600 klm. endast eemale, vaid vaatab oma lapsele selleks lähema kooli oma ümbruskonnas. Teiseks, kui tema oma lapse panebki niikaugele kooli, siis on tema ka varandusliselt sarnases seisukorras, et võib oma lapsele maksta ka tarvilisel korral sõidupiletide raha. Meil oma olukorra juures ei ole aga koolide valimise võimalusi olnud, vaid oleme lapse kooli pannud sinna, kus kool on asutatud Usún, et sellest väitekst peaksid nemad arusaama.

Et õpilased on oma kodudest ja vanematest eemal olnud üle 9 kuu, et nende riided kui ka pesud tahavad korraldamist saada ja peaauglikult ka vanemad omi lapsi näha, siis julgen loota, et minu palve Eesti Komiteele kui ka vastavatele Rootsi asutistele on arusaadav ning põhjendatud.

Et Eesti Komitee on alati hoolitsenud meie põgenikke eest, ning toime tulnud sarnase suursaavutisega nagu Eesti Gymnaasiumi asutamisega ning paljude muudega, siis arvan ja loodan et Eesti Komitee hoolitseb ka selle eest, et tema kasvandikud saaksid soodustuse osalisteks, mis võimaldaks neile tasuta raudteesõidu vanemate juure.

Lootes peatset küsimuse lahendamist, ning soovides Teile paremaid Jõulu pühasid,

Tervitades

(Helmut Roman.)

Halmstad.

Hallands Museum.

*Jõuludeks (jõuludeks) kogu (kogu) Rootsi meele kaalile
ei ole sõltumata (sõltumata) Rootsi meele kaalile
õppimise (õppimise) Rootsi meele kaalile
pidamist, kuna (kuna) Rootsi meele kaalile
sellel (sellel) Rootsi meele kaalile
Eesti Komitee (Eesti Komitee) Rootsi meele kaalile
tunnet (tunnet) Rootsi meele kaalile
18.XII 45.*

*Tervitades
H. Roman
Karlfoorik, Jult.*